

býti jednáno a dle §§ 391. a 411. c. ř. s. pokud žalobní nárok sám buď zcela, neb částečně oprávněným byl uznán, o ní též rozhodnuto, při čemž ovšem právní moci nabývá dotyčné rozhodnutí jen do výše obnosu, kterým kompensováno býti má.

V případě konkrétním však již z rozsudku I. soudce jest zjevno, že o protipohledávce skutečně bylo rozhodnuto. Jelikož pak i dle vlastního výpočtu dovolávajícího se rekurenta částky se zřetelem na kompenzační pohledávku vyšetřené, s nimiž jednak žalobce, jednak žalovaný zvítězil, skoro stejné výše dosahují, jeví se vzájemné zrušení útrat ve smyslu 1. odst. § 43. c. ř. s. zcela odůvodněným.

(Roz. z 28. prosince 1906, č. 20822.)

—a.

Knihovní poznámka úmyslu, podati odpůrčí žalobu, se nepřipouští.

První stolice návrh takový zamítla, zemský soud v Brně usnesení potvrdil.

D ů v o d y :

Platné zákony poznámky podobné neznají.

Kdyby byl zákon odpůrčí poznámku takovou považoval za přípustnou, byl by jistotně v § 46., kdež podmínky knihovní poznámky odpůrčí žaloby ustanovuje, též podmínky pro přípustnost poznámky odporovacího úmyslu stanovil.

Odvolávání se na §§ 20b) a 61. kn. z. není na místě, poněvadž processuální účinek knihovní poznámky předpokládá podání žaloby a § 61. kn. z. knihovní poznámku připouští jen tehda, jestliže kdo, maje se vkladem ve svém knihovním právu za stížena, vklad z důvodu neplatnosti potíratí hodlá a obnovení dřívějšího knihovního stavu žádá, kterýžto předpoklad zde však schází. Poznámku zamýšleného výkonu právních jednání zná kn. zákon jen v § 53.

Pokud rekurent zamýšlenou poznámkou na zřeteli má prostředek prevenienční, dává řád exekuční na ruku, jakého prozatímního opatření a za jakých podmínek povolití lze.

(Rozh. z 5. května 1906, č. j. R. II. 146/6.)

B—a.

Význam rčení »soudně nebo notářsky listinou vysvědčené výpovědi« hypotékární pohledávky v § 59. knih. z.

Návrhu A. Z., aby čtvrtroční výpověď, daná J. H. v příčině hypotékární pohledávky vážnoucí na realitách J. H., byla knihovně